

Gréczy Zsolt riportja

Távoli Lakitelek

POLGÁRI ERŐKÖZPONT?

A hét végén nemcsak saját jövője, hanem a magyar pártfejlődés szempontjából is sorsdöntő tanácskozás előtt áll a Magyar Demokrata Fórum. A tisztújításban az elnökjelöltek – Für Lajos, Szabó Iván, Lezsák Sándor és Grezsa Ferenc – érdekelték elsősorban, de a párt egésze is átalakulhat. Az MDF szövegírói irodája szerint a párt frontemberei nem akarnak nyilatkozni. A parlamentben mégis megtették: Szabad György, Katona Tamás, Szabó Iván és Lezsák Sándor választott reporterünknek.

– Szabad úr, bár ön nem elnökjelölt, pártjának egyik legtekintélyesebb tagja. Mit remél az országos gyűléstől?

SZABAD GYÖRGY: Azt, hogy minden érintett levonja a megfelelő következtetéseket a kudarc előzményeiből és biztos alapot kíván nyújtani a jövőnek.

– A hírek a feltámadást várják a hét végétől. Lesz-e megtisztulás? Óhajtanak-e felelősöket megnevezni?

– Fenti mondatom jelzi: ha valóban levonjuk a tanulságokat, s a hibákról őszintén beszélünk, kizárólag akkor mozdulhatunk el a holtpontról.

– Elemzők szerint mostantól éleződhet ki valamiféle harc a jobboldal vezető pozícióinak megszerzéséért. Milyen eséllyel vesz fel a versenyt az MDF?

– Nem a jobboldali pozíció megőrzése a cél, hanem a párton belüli egyensúly megtalálása, lehetőleg középre helyezése. Ez fennmaradásunk tétje is.

– Optimista?

– Remélem, sikerrel járunk majd a nehéz úton.

Szabad György: „A párton belüli egyensúly megtalálása a cél”

– Nagyon szűkszavú...

– Igen, mert aggódva bizakodom.

– Mi dőlhet el az országos gyűlésen ön szerint?

KATONA TAMÁS: Nem akármilyen tét forog kockán. Eldől például, tud-e élni a Fórum azzal a lehetőséggel, hogy az ellenzéki pártokat megszervezze, vagy pedig magunk is Csurka István útjára lépünk, s eltűnünk a magyar politikából. Ha radikalizálódik a párt, fennáll a veszélye, hogy 1998-ban annyi szavazatot kapunk, mint most a MIEP. A másik eshetőség, hogy végre teljesen európai párttá leszünk.

A háromkarú óriás

– Hogyan képzei el az MDF integráló szerepét az ellenzéki pártok élen?

– Annak idején az MDF-ben három, önállóan is értékes nézetvilág egyesült. A korszerű kereszténydemokrácia az első. Ez kinyújtott kéz lehet a KDNP felé. A nemzeti liberalizmus a Fidesz irányába nyúló karunk, míg a népi-nemzeti szociális érzékenység a Független Kisgazdapárt soraiban találhat megértésre. Ha lehetne ilyen – de a szimbólum kedvéért, miért ne –, ez volna a harmadik kéz. Reális tehát a lehetőség, hogy modern, konzervatív párt fejlődjék az MDF testéből. Azt hiszem, hosszú távon nincs más esélyünk. Igaz, a többieknek sincs.

– Elfogadná ezt a teóriát a megszólított pártok is? Hiszen egyértelműen úgy tetszik, ön az MDF-nek szánja a vezető szerepet.

– Nem vezető szerepről van szó, hanem arról a tapasztalatról, hogy éppen a mi pártunkban található meg az a három irányzat, amelynek teljes összefogására lenne szükség. Ma az MDF a legerősebb ellenzéki csoport, ennél fogva tőlünk kellene elindulnia a közeledési kezdeményeknek. Véleményem szerint az ellenzéki pártok többé nem engedhetik meg maguknak, hogy a rájuk eső szavazatok a túl sok szervezet miatt elaprózódjanak. A parlamentben ma egy szocialista, két liberális és három konzervatív párt foglal helyet. Mégis, mivel egyedül álltak azon az oldalon, a szocialisták abszolút többséget tudtak szerezni.

– Elképzelhető, hogy az országos gyűlés után az MDF konkrét felkérést, esetleg valamiféle kommunikációt intéz a többi ellenzéki párthoz?

– Máris számos településen létrejöttek ellen-

zéki kerekasztalok, spontán szerveződések, úgynevezett polgári körök, amelyek az önkormányzati választásokra tervezett együttes fellépés lehetőségét vitatják meg. Előfordulhat, hogy több helyütt közös jelölteket állítanak.

– Ön kit látna szívesen az elnöki székben?

– Önző okokból Szabó Ivánra szavazok. Nem is csoda, hiszen egykor a kiscserkészem volt, s ha ő lesz az elnök, talán nem kell eltűnnöm a politikai életből, jut majd szerep egy magamfajta öregembernek.

– Szabó Iván elnöksége azt jelentené, hogy a lakiteleki szellem kivész a pártból?

– Isten őrizze! Annak idején néprajzos voltam, s azon kevesek közé tartozom, akik ennek az országnak minden települését végigjárta. Tehát azt hiszem, a Lakitelekről hozott szociális érzékenységre szükség van. Hamarosan az is bebizonyosodhat, hogy a szegények iránt érzéketlenséggel vádolt Antall- és Boross-kormány mennyivel többet tett ezen a téren, mint Horn Gyuláék.

– Elképzelhetőnek tart olyan elnökséget, amelynek Lezsák Sándor, Szabó Iván, Or-

Katona Tamás: „Szükség lesz vérfrissítésre, több fiatal bevetésére”

